

متن پرسش

سلام و ادب. استاد طبق فرمایش شما در کتاب «عالم انسان دینی» برای اینکه از بی‌عالمی رها شویم، می‌توانیم از طریق آثار بعضی از علما وارد عالم آنها شویم. با داشتن تجربه این امر بنده واقعا حس پوچی و نیهیلیستی نداشتم اما از وقتی که شما در مباحثاتتان اعتنا به هایدگر و فلاسفه غربی را مطرح کردید، مدتی وقت برای فلسفه غرب به خصوص هایدگر گذاشتم ولی حس کردم که دیگر عالمی ندارم و حتی این حس کم‌کم دارد مرا از معارف دینی هم دور می‌کند. استاد بنده در محشور بودن با آثار علامه حسن زاده و آیت الله جوادی و حضرت امام خالص است اما وقتی می‌خواهم در کنار این بزرگان هایدگر را هم داشته باشم عالم بهم می‌ریزد. چه باید کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال بخواهیم و نخواهیم با حضور خود در این جهان، این نوع پوچی‌ها سراغ انسان می‌آید. راه حل آن را باید جستجو کرد. پیشنهاد بنده به عنوان مقدمه بحث «انقلاب اسلامی و فهم امام خمینی از انسان و جهان مدرن»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/10612> می‌باشد. موفق باشید